

VAN DE REDACTIE

Va banque!

Een heel nummer van De Actuaris gewijd aan banken.... hmmm, da's toch weer eens heel wat anders. Ik kijk zelf naar banken toch veel eerder als consument dan als potentiële werkgever. Dat heeft ongetwijfeld te maken met het feit dat je als consument nogal veel te maken hebt met banken in je dagelijkse leven (al je betalingen bijvoorbeeld, om de meest voor de hand liggende maar te noemen) maar ook met de mate waarin en hoe banken worden besproken in de media. Beide ervaar ik persoonlijk niet direct als heel positief...

Om met de eerste te beginnen: ik was altijd in de veronderstelling dat het geld dat ik op een bankrekening zette, van mij was. En natuurlijk prima dat de bank van al dat geld, dat zij op die manier van al die consumenten binnenkrijgt, meer geld probeert te maken. Prima verdienmodel! Maar dan komt het moment waarop de argeloze consument denkt met zijn geld een 'grote' aankoop te kunnen gaan doen. Dat blijkt eigenlijk alleen te kunnen via een bankoverschrijving. Dus als je bijvoorbeeld een tweedehands auto van een particulier zou willen kopen, dan kan dat makkelijk als hij in Nederland woont en bij dezelfde bank zit, maar anders zal je heel goed van vertrouwen moeten zijn en het geld een dag of drie van tevoren moeten overmaken naar de andere partij....

Als je het geld cash zou willen opnemen, dan ben je helaas genooddaakt om meerdere malen naar een geldautomaat te gaan om het geld in delen op te nemen (ook dat kost dus meerdere dagen). Vreemd toch? Het is jouw geld, maar jij bepaalt niet òf en wanneer je erbij kan. En dan zijn we inmiddels ook nog in de situatie van negatieve rente beland. Als je een te hoog bedrag op je rekening hebt staan (nu nog € 100.000, maar dat kan zomaar veranderen...) moet je hierover rente betalen. Dus inmiddels moet de consument zowel betalen voor lenen van de bank als voor lenen aan de bank. Bijzonder businessmodel. Daarmee heb je als bank in ieder geval het risico goed weten weg te managen.

En met betrekking tot het tweede punt: er liggen er nog behoorlijk wat vers in het geheugen, denk ik. De bankencrisis van 2008 bijvoorbeeld. En ja, die vond haar oorsprong in de vastgoedmarkt in de VS: verlaagde rente leidde daar tot spotgoedkope hypotheeklen, waardoor mensen in huizen konden gaan wonen waar ze daarvoor niet van hadden durven dromen.

Hé, wacht even, dat gebeurt hier inmiddels ook! Twintigers van nu die huizen kunnen kopen van boven de vier ton, dankzij een hypotheekrente van net boven de 1%. Ruim 10 jaar later lijkt er niet heel veel geleerd... Het gedoe rond de bonussen van 'topbankiers': kon allemaal niet meer, hard ingrijpen nodig, Balkenendenorm, maar na het neerdalen van het stof blijken de bonussen toch nog steeds (of weer) huizenhoog (hoewel soms met een andere benaming) voor te komen.

De witwasproblematiek: banken blijken niet zo goed te kijken naar de zwartgeldstromen als zij beweren. Het topje van de ijsberg is er inmiddels af, flinke boetes zijn er uitgedeeld aan en betaald door de banken (wie heeft daar eigenlijk voordeel van?) en hier en daar is er zelfs een bestuurderskop gerold (die dan wel weer ergens anders binnenrolt natuurlijk).

En dan terug naar de actuaris: volgens de etymologie is een actuaris een verzekeringswiskundige, maar natuurlijk zijn wij niet van die stofjassen die vinden dat er geen ontwikkeling plaats mag vinden op het werkgebied van een actuaris. En als wij iets toe kunnen voegen op andere werkgebieden moeten we dat vooral niet laten. En wie weet hebben wij, juist bij banken, wel iets toe te voegen met onze actuariële kernwaarden:

- integriteit, kundigheid en zorg
- compliance
- onpartijdigheid
- effectieve communicatie

Dus voor diegenen die, net als ik, nog wel een beetje het gevoel hebben dat 'de banken' toch een soort van andere wereld is, *va banque!* Lees deze nieuwe editie van De Actuaris met een open blik, je gaat ongetwijfeld weer aangenaam verrast worden!

Kirsten van Exel
Hoofdredacteur

